

Arrest

nr. 169 736 van 14 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische Arabier te zijn, afkomstig uit de wijk Al-Amel in Bagdad. U verklaart in 2002-2003 uw middelbaar diploma te hebben behaald. Nadien zou u anderhalf jaar gewerkt hebben als chauffeur. U zou rond 2006 – 2008 een eigen zaak in auto-onderdelen hebben geopend in Bagdad. U zou zelf geen herstellingen hebben uitgevoerd, maar had wel een werknemer in dienst die olie verving.

U verklaart dat één van uw klanten zijn betalingen steeds uitstelde. Het zou gaan om Amjed (H.), een lid van de sjiiitische militie Kataeb Imam Zein Al Abedin. Toen hij na 3 maanden zijn facturen nog steeds niet had betaald, zou u hem hierover hebben aangesproken.

Er zou een discussie zijn ontstaan waarbij hij zei dat u dankzij hem in de wijk kon wonen als soenniet. Twee of drie dagen later, op 22 mei 2015, zou u in uw winkel een dreigbrief hebben gevonden. Nadien

zou hij u nog telefonisch bedreigd hebben, waarna u op aanraden van uw vader uit Bagdad zou zijn vertrokken met uw gezin.

U stelt op 22 mei 2015 Bagdad te hebben verlaten. U zou eerst met uw vrouw en twee kinderen naar Diyala (Centraal-Irak) zijn gegaan en daar 10 dagen in een hotel hebben verbleven. Nadien zou u naar Erbil (Noord-Irak) zijn gegaan met uw gezin en daar ongeveer 20 dagen hebben verbleven in een hotel. U zou op 26 juni 2015 zijn vertrokken uit Irak met een smokkelaar. U zou via Turkije met een boot naar Griekenland zijn gereisd. U reisde verder naar België en diende op 13 juli 2015 een asielaanvraag in.

Toen u bent vertrokken uit Irak zouden uw vrouw en kinderen zelfstandig zijn teruggekeerd naar Bagdad en bij uw schoonouders niet ver van uw huis zijn ingetrokken. Daar zouden zij zijn gebleven tot augustus 2015. U verklaart dat zij samen met haar ouders naar familie van uw schoonvader zijn gegaan in Aman (Jordanië) en daar tot op heden verblijven. Zij zouden geen concrete problemen hebben gekend na uw vertrek. Uw vader zou een deel van de producten uit uw zaak hebben verkocht na uw vertrek uit Bagdad om uw reis te betalen en om aan een inkomen te geraken. Hij zou verschillende keren benaderd zijn door milities die naar u vroegen. Uiteindelijk zou hij geslagen zijn. Hij zou eveneens een brief hebben gekregen van Asaeb Ahl Al Haq (AAAH) op 16 augustus 2015. Hierin wordt hij ervan beschuldigd alcohol te verkopen. Op 16 november 2015 zou uw vader samen met uw moeder, broer en zus Irak hebben verlaten. Zij zouden nu in Turkije zijn.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (°11.09.2013), uw nationaliteitsbewijs, uw rijbewijs (°23.02.2015), een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de identiteitskaart van uw zoon (°11.09.2013), een kopie van de identiteitskaart van uw vrouw (°11.09.2013), een kopie van de identiteitskaart van uw dochter (°17.08.2015), een kopie van uw woonstkaart (°30.01.2012), een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een kopie van uw voedselrantsoenkaart (°23.09.2013), een dreigbrief op uw naam (°22.05.2015) en een dreigbrief op naam van uw vader (°16.08.2015).

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest, geen enkel geloof kan worden gehecht. Dat blijkt uit een opeenstapeling aan tegenstrijdigheden en inconsistenties. Zo verklaart u op het CGVS dat de problemen niet langer dan 7 dagen voor 22 mei 2015 (toen u de dreigbrief ontving) zijn begonnen. Nochtans zou u slechts 1 keer een discussie hebben gehad met Amjed H. over zijn achterstallige betalingen. Het is dan ook zeer eigenaardig dat u, hoewel u verklaart dat u niet langer dan 7 dagen voor de dreigbrief voor het eerst geconfronteerd te zijn met problemen, reeds 2 à 3 dagen na de discussie een dreigbrief zou hebben ontvangen (gehoorverslag CGVS, p. 33, 35). Tijdens uw gehoor op DVZ daarentegen (vragenlijst DVZ, 11.08.2015, vraag 5), verklaarde u dat u de dag na de discussie reeds een brief ontving. Wanneer u hierop wordt gewezen op het CGVS, ontkent u met klem dit te hebben gezegd (gehoorverslag CGVS, p. 35). Aangezien ook uw verklaringen op het CGVS niet consistent zijn, klinkt ook deze uitleg weinig plausibel. Het is bovendien zeer eigenaardig dat iemand met veel macht die zonder problemen naar uw winkel kwam en weg ging zonder te betalen, u plots via een dreigbrief laat weten dat u binnen de 24 of 48 uur de wijk moet verlaten. Daarbij komt nog dat er kan worden verwacht dat u meer precies kunt vertellen over de concrete problemen. Zo verwijst u naar 2 of 3 dagen later en 24 of 48 uur later (gehoorverslag CGVS, p. 30). Aangezien uw problemen zich op korte tijd hebben afgespeeld recent voor uw vertrek, zou er kunnen worden verwacht dat u niet bij benadering over uw problemen kunt vertellen, maar wel precies. Daarbij komt nog dat uw verklaringen over uw vertrek eveneens tegenstrijdig zijn. Aanvankelijk verklaarde u dat u tot 26 juni 2015 in uw eigen huis hebt gewoond. Wanneer u vervolgens gevraagd werd of u ooit op een ander adres hebt verbleven, ook tijdelijk, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is dan ook zeer eigenaardig dat u uiteindelijk verklaart dat u na uw bedreiging 'van de ene naar de andere wijk ging' (gehoorverslag CGVS, p. 20). Wanneer u om meer uitleg gevraagd wordt, blijkt dat het niet om wijken gaat, maar om andere steden en zelfs provincies. U zou een maand lang in Diyala en Erbil hebben gezeten. Waarom u onderdak zocht in Diyala is zeer onduidelijk. Hoewel u verklaarde dat Diyala veiliger is dan Bagdad, wordt uitgerekend Diyala regelmatig getroffen door aanslagen van de Islamitische Staat (IS). Wanneer u gevraagd werd naar de situatie in Diyala, verklaart u zonder veel uitleg dat het in Diyala hetzelfde is als in Bagdad wat betreft veiligheid (gehoorverslag CGVS, p. 21).

Het feit dat uw vrouw na uw vertrek uit Irak zomaar terugkeerde met de kinderen naar Bagdad, naar het huis van haar ouders niet ver van uw ouderlijk huis, ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest.

Bovendien zijn uw verklaringen over de aanleiding van de problemen zeer beknopt en ontbreekt alle spontaniteit in uw verklaringen. Indien u daadwerkelijk reeds maandenlang niet betaald werd door Amjed (H.) en hij een frequente klant was, zou er kunnen worden verwacht dat u niet alleen meer gedetailleerd, maar ook meer doorleefd kunt vertellen over zijn bezoeken. U kunt aanvankelijk niet meer vertellen dan dat hij 'af en toe kwam en dat zijn mannen kwamen als hij zelf niet kwam' wanneer u gevraagd wordt hoe lang hij al naar uw winkel kwam. Wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt naar een frequentie, verklaart u dat hij 2 keer per 10 dagen kwam. Even later blijkt dat hij al 3,5 jaar een klant is van u (gehoorverslag CGVS, p. 33-34). Op DVZ daarentegen verklaarde u dat 'politiek gerelateerde personen een 10-tal keren langskwamen kort voor uw vertrek' (vragenlijst DVZ, 11.08.2015, vraag 5). Het is zeer eigenaardig dat u op DVZ wel spontaan kunt vertellen hoe vaak deze mannen naar uw winkel waren gekomen, terwijl u op het CGVS enkel na aandringen met moeite iets hierover kunt vertellen.

Daarbij komt nog dat er van u kan worden verwacht dat u weet wat met uw winkel gebeurd is sinds uw vertrek. Hoewel u verklaart dat 'zij uw winkel wilden overnemen' (gehoorverslag CGVS, p. 35), zou uw vader probleemloos een groot deel van de producten hebben verkocht na uw vertrek om uw vertrek te bekostigen alsook in te staan voor zijn eigen levensonderhoud (gehoorverslag CGVS, p. 17, 26). Wat er echter gebeurd is met de winkel nadat ook uw vader het land zou hebben verlaten, weet u niet. U weet zelfs niet of het pand leeg staat of niet (gehoorverslag CGVS, p. 17). Aangezien het uw eigen pand betreft en u nog contact hebt met uw familie, zou er kunnen worden verwacht dat u hiervan op de hoogte bent (gehoorverslag CGVS, p. 18). Aangezien uw vader uw winkel wel degelijk heeft opengehouden en erin geslaagd is een groot deel van de producten te verkopen, zou er kunnen worden verwacht dat u ook hierover meer kunt vertellen. U slaagt er niet in te verduidelijken voor hoeveel kapitaal u producten had in uw winkel of hoeveel geld uw vader nog gekregen heeft voor de producten in uw winkel. U hebt verder geen enkel idee hoe lang uw vader ermee bezig is geweest om de producten te verkopen. Het enige wat u hier over kunt vertellen is dat hij wou blijven om alles te verkopen, maar dat hij geen tijd had en moest vertrekken (gehoorverslag CGVS, p. 17). Dit zou kunnen betekenen dat hij tot aan zijn vertrek uw winkel heeft opengehouden. Aangezien uw winkel voor problemen zou hebben gezorgd, zou het ook logisch zijn dat u iets meer kunt vertellen over stand van zaken na uw vertrek. Het feit dat uw vader nooit problemen zou hebben gehad met Amjed (H.) (gehoorverslag CGVS, p. 35), ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Indien Amjed (H.) inderdaad 2 keer per 10 dagen naar uw winkel zou zijn gekomen en weg ging zonder te betalen, zou het logisch zijn dat ook uw vader die de winkel nog enkele maanden heeft opengehouden, met hem geconfronteerd werd. Wanneer u hierop wordt gewezen, verklaart u simpelweg dat hij dat kon doen en dat het probleem met u te maken heeft. U voegt daar nog aan toe dat ze wel naar de winkel kwamen om naar u te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 36). Wanneer u echter gevraagd wordt om zeer concreet te vertellen wat er nog allemaal is gebeurd na uw vertrek, valt het op dat uw verklaringen opnieuw zeer beknopt zijn. U slaagt er niet in meer te vertellen dan dat 'zij naar uw winkel kwamen om naar u te vragen, dat ze dit een paar keer vroegen en dat ze nadien uw vader hebben bedreigd met de bedoeling dat het huis en de winkel met de inhoud voor hen (de militie) zou overblijven' (gehoorverslag CGVS, p. 36). U houdt het echter bij zeer algemene verklaringen zonder een duidelijk zicht te geven op de situatie na uw vertrek. Ook over de concrete vluchtaanleiding van uw vader blijft u zeer beknopt. Hoewel hij in augustus 2015 op zijn naam een dreigbrief zou hebben ontvangen, verliet hij het land pas in november 2015. U hebt echter geen enkel idee wanneer uw vader problemen begon te krijgen. Het enige wat u hierover kunt zeggen, is dat het voor 16 november 2015 was. U voegt daar nog aan toe dat 'ze naar hem kwamen en vroegen: waar is Mohammed. Uw vader zei: ik weet het niet, misschien heeft hij het land verlaten.' Daarom zou uw vader Irak hebben verlaten. U hebt geen idee hoe vaak dit gebeurde, maar kunt alleen zeggen dat het meerdere keren is gebeurd (gehoorverslag CGVS, p. 12). Uw verklaringen zijn niet alleen beknopt, maar ook alle spontaniteit en doorleefdheid ontbreekt, waardoor er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Daarbij komt nog dat uw verklaringen over de personen die achter de bedreigingen zitten zeer onsamenhangend zijn. Wanneer u gevraagd wordt wie er achter de bedreigingen zit, antwoordt u eerst zeer bondig 'dezelfde mensen, milities die mij hebben bedreigd', om nadien te verduidelijken dat het sjiiitische milities zijn. Wanneer u gevraagd wordt welke milities, vraagt u wat er met deze vraag bedoeld wordt en verklaart u dat zij geen namen hebben. Deze verklaring is uiterst vaag voor iemand die achteraf verklaart maandenlang door een bepaalde militie te zijn benaderd. Het is daarenboven zeer eigenaardig dat u zelf problemen had met de militie Imam Zein Al Abedin, maar dat uw vader problemen zou hebben gehad met Asaeb Ahl Al Haq. U slaagt er niet in uit te leggen wat deze milities met elkaar te maken hebben (gehoorverslag CGVS, p. 12-13).

Het feit dat er in de dreigbrief aan uw vader gewezen wordt op het feit dat uw vader ervan wordt beschuldigd alcoholische dranken te verkopen, ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Uw vader had immers niets met alcoholverkoop te maken. Er is dan ook geen enkele logische verklaring waarom er hiernaar wordt verwezen in de dreigbrief. Daarbij komt nog dat uw verklaringen over uw ouderlijk huis dat zou zijn overgenomen door sjieten zeer bedenkelijk zijn. Hoewel u verklaart dat uw vader zijn goede buurman had gevraagd om op het huis te letten tijdens zijn afwezigheid, zou diezelfde buurman uw huis 15 dagen na het vertrek van uw familie hebben overgenomen. Wanneer u gevraagd wordt hoe deze buurman heet, moet u eerst lang nadenken alvorens een antwoord te geven. Wanneer u hierop wordt gewezen, verklaart u dat het maar burens zijn. Nochtans zou het een goede buurman zijn die uw vader al lang kent en in vertrouwen had genomen. Wanneer u gevraagd wordt hoe u weet dat hij het huis heeft overgenomen, verklaart u dat uw buurman eerst de telefoon opnam en zei dat alles in orde was, maar nadien de telefoon niet meer opnam. Hieruit leidt u af dat hij het huis heeft overgenomen (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Verdere aanwijzingen hebt u immers niet. Aan deze verklaringen kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht.

De documenten die u neerlegt kunnen niets aan bovenstaande beslissing veranderen. Uw documenten tonen onder andere uw identiteit en herkomst aan, hetgeen hier niet wordt betwist. Toch kunnen er bedenkingen worden gemaakt bij de authenticiteit van uw identiteitskaart. Deze vertoont immers opvallende tekens van vervalsing. Zo is uw identiteitskaart beduidend dunner dan een authentieke Iraakse identiteitskaart. Ook al zou u de randen van de identiteitskaart er niet hebben afgeknipt, toch ontbreken de geplastificeerde randen aan uw identiteitskaart waardoor de identiteitskaart langs alle kanten gemakkelijk open getrokken kan worden. Wat betreft de twee dreigbrieven die u neerlegt, dient er te worden opgemerkt dat deze door om het even wie kunnen zijn geschreven. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat Iraakse documenten gemakkelijk illegaal verkrijgbaar zijn. Deze documenten herstellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten. Gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Kortom, u hebt op geen enkele manier uw vrees voor vervolging aannemelijk gemaakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat.

Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt verwijzing naar de algemene vergadering omdat er geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers.

2.2. Artikel 39/12, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Wanneer de eerste voorzitter of de voorzitter, na het advies te hebben ingewonnen van de rechter in vreemdelingenzaken belast met het ter terechtzitting te geven verslag, oordeelt dat het noodzakelijk is met het oog op de eenheid van de rechtspraak of de rechtsontwikkeling dat een zaak door de verenigde kamers behandeld wordt, beveelt hij de verwijzing naar deze kamers.

Indien de eerste voorzitter en de voorzitter het niet nodig achten de verenigde kamers bijeen te roepen, dan licht de kamervoorzitter de kamers die van deze betwistingen kennis nemen in. Indien een van deze kamers, na beraadslaging, om bijeenroeping van de verenigde kamers verzoekt, is de eerste voorzitter gehouden daarop in te gaan of de zaak te verwijzen naar de algemene vergadering.

De eerste voorzitter of de voorzitter is tevens gehouden om in te gaan op een verzoek tot verwijzing naar de verenigde kamers met het oog op de eenheid van rechtspraak, wanneer de beide partijen dit verzoeken.

Indien hij meent dat het belang van de zaak dit vereist, kan de eerste voorzitter of de voorzitter, in afwijking van het voorgaande, beslissen de zaak te verwijzen naar de algemene vergadering.”

Verzoeker vraagt om de behandeling van onderhavig beroep toe te vertrouwen aan de algemene vergadering. Verzoeker staft zijn beweringen inzake de uiteenlopende aanpak van de Nederlandstalige en de Franstalige kamers van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet en werkt evenmin uit op welke wijze hun aanpak zou verschillen. Hij toont derhalve niet aan welk belang aanwezig is opdat onderhavig beroep door de algemene vergadering zou moeten behandeld worden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 15, c) in samenhang met artikel 2, e) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikelen 48/2, 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”, de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht en artikelen 2 en 3 EVRM. Tevens stelt hij dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan.

Verzoeker betoogt dat zijn klant geen deadline vroeg om te betalen doch eenvoudigweg stelde dat hij niet diende te betalen omdat verzoeker zou moeten vluchten, soenniet is en niet vocht voor zijn land.

Diyala is even gevaarlijk als Bagdad maar niemand kent verzoeker daar. De veiligheidssituatie in Diyala werd overigens niet gecontroleerd.

Verzoekers vrouw keerde met de kinderen inderdaad terug naar haar ouderlijke woning. Zij ging gekleed in Arabische gewaden om haar gezicht te bedekken zodat zij niet konden worden herkend.

Verzoekers documenten zijn origineel en de aantijging dat deze mogelijks vals zijn is voor hem kwetsend. De documenten mogen gerust worden overgemaakt voor controle.

Verzoeker meldde de naam van de militie AAH en de man die hem bedreigde. De militie imam Sajjad is een onderverdeling van AAH. Verzoekers huis lag dicht bij het hoofdkantoor van AAH. Amjad H. diende bij dit kantoor klacht in over verzoekers vader.

Toen verzoeker in contact was met de buurman was het huis in goede staat. Na een tijd werd het opgevorderd en de buurman kon hiertegen niets doen.

Verzoekers vader was niet fysiek aanwezig bij de verkoop van producten doch verkocht deze via zijn vriend en buur via de telefoon.

Verzoekers vrees ging in twee fasen. Hij probeerde eerst problemen te vermijden doch na tien dagen werd zijn vrees actueel en was het duidelijk dat zijn leven en dat van zijn echtgenote in gevaar was.

Verzoeker wijst erop dat de sjiiitische milities in Bagdad machtig zijn. IS en andere terreurorganisaties zijn verantwoordelijk voor moorden en bombardementen.

“Er is kennelijk veel verloren gegaan tijdens het tolken door het Syrisch-Arabisch accent van de tolk”.

Verzoeker stelt zijn asielrelaas op omstandige wijze te hebben uiteengezet bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS). Hij heeft aan de bewijslast voldaan. Zijn documenten zijn authentiek.

Het is niet objectief te stellen dat de verklaringen van verzoeker niet doorleefd zijn.

Verzoeker geeft een uiteenzetting omtrent de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus en verwijt verweerder dat omtrent de situatie in zijn regio van herkomst slechts *“een algemene stijlformule”* is opgenomen in de bestreden beslissing.

Volgens verzoeker is in Bagdad enkel de Groene Zone echt veilig. De rest is in handen van de milities. Indien men hiervan geen deel uitmaakt, is men verloren. De ambassades en diplomatie functioneren in Bagdad omdat deze bijna uitsluitend in de Groene Zone functioneren.

Het nochtans belangrijke religieuze aspect werd door verweerder bovendien niet mede in acht genomen. Verzoeker is bang voor controleposten, het leger en de veiligheidsdiensten. AAH en het Mehdi-leger zijn bijzonder wreed. Als er een aanslag is, zoekt men niet naar IS maar naar soennieten. Zij worden verantwoordelijk gesteld voor de meer dan duizend doden en er zijn tal van vergeldingen.

Volgens verzoeker blijkt duidelijk uit het dossier dat zijn rechten niet gevrijwaard zijn in zijn land van herkomst. Verzoeker verwijst naar *“bovenstaande duidelijk recente Mensenrechtensrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen”*.

Verzoeker verwijst nog naar artikelen 2 en 3 EVRM.

3.1.2. Verzoeker legt op 10 mei 2016 per fax en door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer: de kopieën neer van een psychologisch attest en een overlijdensakte (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.1.3. Verzoeker legt op 10 mei 2016 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota nogmaals een kopie neer van het voormelde psychologische attest. Tevens legt hij een kleurenkopie neer van de voormelde overlijdensakte (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

3.1.4. Verzoeker legt op 11 mei 2016 per fax een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11). Hij wijst op een passage inzake zijn wijk in Bagdad in een rapport van 29 april 2015 van de *“Finnish Migration Service”*. Tevens wijst hij op de *“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs for Asylum-Seekers from Iraq”* van 31 mei 2012. Verzoeker wijst erop dat hij Soenniet is. Verder wijst hij op zijn behoren tot de Al Shammari-stam. Hij stelt de vraag vanwaar zijn familie oorspronkelijk is, of deze naam gelinkt kan worden aan de Baathpartij of IS en of hij daardoor in Bagdad een doelwit kan worden. Verder verwijst verzoeker naar het Franstalig arrest nr. 156 934 van 24 november 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) waarin gesteld wordt dat omzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij de beoordeling van asielaanvragen van personen uit Bagdad, dit gelet op de huidige volatiele situatie aldaar. Tevens verwijst hij naar een niet nader vernoemd arrest van de RvV waarin het niet-toekennen van subsidiaire bescherming aan personen uit Bagdad wordt bekritiseerd. Verzoeker sluit zich bij dit arrest aan.

3.1.4. Verzoeker legt ter terechtzitting het origineel neer van de aanvullende nota die op 11 mei 2016 per fax aan de RvV werd overgemaakt. Tevens legt hij het voormelde psychologische attest in origineel neer. Verder legt hij nogmaals een kleurenkopie neer van de voormelde overlijdensakte (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

3.2. Ter terechtzitting wordt een aanvullende nota van verweerder bij het dossier gevoegd. Deze nota werd door een materiële vergissing neergelegd in het dossier met rolnummer RvV 185 989 en heeft betrekking op de veiligheidssituatie in Bagdad zoals beoordeeld op 31 maart 2016.

Verzoekende partij verklaart zich akkoord met het voegen van deze nota bij onderhavig dossier en verklaart eveneens kennis te hebben van de inhoud van deze nota.

3.3.1. Dient vooreest te worden gewezen op de inhoud van artikel 39/76, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

In deze kan worden opgemerkt dat verzoeker in zijn aanvullende nota's argumentatie voert op basis van enkele rapporten van 2015 en 2012. Deze rapporten dateren van geruime tijd voor zowel de bestreden beslissing als de indiening van het onderhavige verzoekschrift. Bijgevolg kunnen deze niet worden beschouwd als nieuwe elementen in de zin van artikel 39/76, § 1 van de vreemdelingenwet. Gezien de vindplaatsen van deze rapporten zich reeds in het administratief dossier bevinden (map 'landeninformatie', COI Focus 'IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad' van 6 oktober 2015, p.37 en 44), worden zij door de Raad echter weldegelijk mee in het beraad betrokken.

Nog daargelaten dat verzoeker zijn betoog dienaangaande op generlei wijze onderbouwt doch zich beperkt tot het opwerpen van de loutere vraag vanwaar zijn stam oorspronkelijk afkomstig is en tot de loutere hypothese dat zijn stam afhankelijk van deze afkomst mogelijk gelinkt kan worden aan de Baathpartij of IS, kan verzoekers stamaanhorigheid eveneens bezwaarlijk worden aanzien als zijnde een nieuw element in de voormelde zin. Verzoeker had zijn betoog dienaangaande kunnen en moeten aanvoeren in het onderhavige verzoekschrift en kan de mogelijkheid om een aanvullende nota in te dienen niet aangrijpen om bijkomende argumenten op te werpen tegen de bestreden beslissing.

Ook het Franstalige arrest nr. 156 934 van 24 november 2015 van de RvV dateert van geruime tijd voor de bestreden beslissing en de indiening van het onderhavige verzoekschrift, kan bijgevolg niet worden gezien als nieuw element doch wordt door verzoeker desalniettemin gehanteerd om bijkomende argumentatie te voeren tegen de motieven van de bestreden beslissing.

Gelet op voormelde bepaling, worden verzoekers aanvullende nota's slechts in aanmerking genomen in zoverre deze betrekking hebben op de hierin aangevoerde nieuwe elementen en worden deze voor het overige uit de debatten geweerd.

3.3.2. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

3.3.3. Verder dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.3.4. Verzoeker preciseert voorts op generlei wijze hoe artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, dat op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

3.3.5. Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing in deze beslissing in duidelijke bewoordingen zijn opgenomen en

hierin op eenvoudige wijze kunnen worden gelezen. De schending van “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” kan dan ook niet worden aangenomen.

3.3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.7. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.3.8. Verzoeker tracht in het onderhavige verzoekschrift te laten uitschijnen dat zich in de loop van zijn asielpprocedure vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan. Hij beperkt zich er in deze echter toe te stellen: “*Er is kennelijk veel verloren gegaan tijdens het tolken door het Syrisch-Arabisch accent van de tolk*”. Verzoeker kan bezwaarlijk volstaan met deze niet nader uitgewerkte bewering om aan te tonen dat zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan. Hij preciseert niet tijdens welk gehoor deze problemen zich zouden hebben voorgedaan, toont niet aan de hand van concrete elementen en argumenten aan dat, waar of op welke wijze dit het neerschrijven van zijn gezegden zou hebben beïnvloed en duidt op generlei wijze hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Bovendien kunnen er uit het administratief dossier nergens problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid.

Inzake verzoekers concrete asielrelaas, dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet één concreet en dienstig argument aanvoert ter weerlegging van de bestreden beslissing waar gemotiveerd wordt:

“Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest, geen enkel geloof kan worden gehecht. Dat blijkt uit een opeenstapeling aan tegenstrijdigheden en inconsistenties. Zo verklaart u op het CGVS dat de problemen niet langer dan 7 dagen voor 22 mei 2015 (toen u de dreigbrief ontving) zijn begonnen. Nochtans zou u slechts 1 keer een discussie hebben gehad met Amjed Halawa over zijn achterstallige betalingen. Het is dan ook zeer eigenaardig dat u, hoewel u verklaart dat u niet langer dan 7 dagen voor de dreigbrief voor het eerst geconfronteerd te zijn met problemen, reeds 2 à 3 dagen na de discussie een dreigbrief zou hebben ontvangen (gehoorverslag CGVS, p. 33, 35). Tijdens uw gehoor op DVZ daarentegen (vragenlijst DVZ, 11.08.2015, vraag 5), verklaarde u dat u de dag na de discussie reeds een brief ontving. Wanneer u hierop wordt gewezen op het CGVS, ontkent u met klem dit te hebben gezegd (gehoorverslag CGVS, p. 35). Aangezien ook uw verklaringen op het CGVS niet consistent zijn, klinkt ook deze uitleg weinig plausibel. Het is bovendien zeer eigenaardig dat iemand met veel macht die zonder problemen naar uw winkel kwam en weg ging zonder te betalen, u plots via een dreigbrief laat weten dat u binnen de 24 of 48 uur de wijk moet verlaten. Daarbij komt nog dat er kan worden verwacht dat u meer precies kunt vertellen over de concrete problemen. Zo verwijst u naar 2 of 3 dagen later en 24 of 48 uur later (gehoorverslag CGVS, p. 30). Aangezien uw problemen zich op korte tijd hebben afgespeeld recent voor uw vertrek, zou er kunnen worden verwacht dat u niet bij benadering over uw problemen kunt vertellen, maar wel precies. Daarbij komt nog dat uw verklaringen over uw vertrek eveneens tegenstrijdig zijn. Aanvankelijk verklaarde u dat u tot 26 juni 2015 in uw eigen huis hebt gewoond. Wanneer u vervolgens gevraagd werd of u ooit op een ander adres hebt verbleven, ook tijdelijk, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is dan ook zeer eigenaardig dat u uiteindelijk verklaart dat u na uw bedreiging ‘van de ene naar de andere wijk ging’ (gehoorverslag CGVS, p. 20). Wanneer u om meer uitleg gevraagd wordt, blijkt dat het niet om wijken gaat, maar om andere steden en zelfs provincies. U zou een maand lang in Diyala en Erbil hebben gezeten.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze door verzoeker niet worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

Tevens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Het feit dat uw vrouw na uw vertrek uit Irak zomaar terugkeerde met de kinderen naar Bagdad, naar het huis van haar ouders niet ver van uw ouderlijk huis, ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest.”

Dat verzoekers echtgenote gesluierd zou zijn geweest, doet aan het voorgaande geenszins afbreuk. Indien verzoeker en diens vader werkelijk werden gevisieerd door machtige sjiitische milities, kon immers worden verwacht dat deze milities hem bij zijn naaste familieleden zouden komen zoeken en dat zij op deze wijze ook zijn echtgenote zouden vinden en identificeren.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Bovendien zijn uw verklaringen over de aanleiding van de problemen zeer beknopt en ontbreekt alle spontaniteit in uw verklaringen. Indien u daadwerkelijk reeds maandenlang niet betaald werd door Amjed (H.) en hij een frequente klant was, zou er kunnen worden verwacht dat u niet alleen meer gedetailleerd, maar ook meer doorleefd kunt vertellen over zijn bezoeken. U kunt aanvankelijk niet meer vertellen dan dat hij ‘af en toe kwam en dat zijn mannen kwamen als hij zelf niet kwam’ wanneer u gevraagd wordt hoe lang hij al naar uw winkel kwam. Wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt naar een frequentie, verklaart u dat hij 2 keer per 10 dagen kwam. Even later blijkt dat hij al 3,5 jaar een klant is van u (gehoorverslag CGVS, p. 33-34). Op DVZ daarentegen verklaarde u dat ‘politiek gerelateerde personen een 10-tal keren langskwamen kort voor uw vertrek’ (vragenlijst DVZ, 11.08.2015, vraag 5). Het is zeer eigenaardig dat u op DVZ wel spontaan kunt vertellen hoe vaak deze mannen naar uw winkel waren gekomen, terwijl u op het CGVS enkel na aandringen met moeite iets hierover kunt vertellen.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij niet dienstig worden weerlegd, onverminderd overeind.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Daarbij komt nog dat er van u kan worden verwacht dat u weet wat met uw winkel gebeurd is sinds uw vertrek. Hoewel u verklaart dat ‘zij uw winkel wilden overnemen’ (gehoorverslag CGVS, p. 35), zou uw vader probleemloos een groot deel van de producten hebben verkocht na uw vertrek om uw vertrek te bekostigen alsook in te staan voor zijn eigen levensonderhoud (gehoorverslag CGVS, p. 17, 26). Wat er echter gebeurd is met de winkel nadat ook uw vader het land zou hebben verlaten, weet u niet. U weet zelfs niet of het pand leeg staat of niet (gehoorverslag CGVS, p. 17). Aangezien het uw eigen pand betreft en u nog contact hebt met uw familie, zou er kunnen worden verwacht dat u hiervan op de hoogte bent (gehoorverslag CGVS, p. 18). Aangezien uw vader uw winkel wel degelijk heeft opengehouden en erin geslaagd is een groot deel van de producten te verkopen, zou er kunnen worden verwacht dat u ook hierover meer kunt vertellen. U slaagt er niet in te verduidelijken voor hoeveel kapitaal u producten had in uw winkel of hoeveel geld uw vader nog gekregen heeft voor de producten in uw winkel. U hebt verder geen enkel idee hoe lang uw vader ermee bezig is geweest om de producten te verkopen. Het enige wat u hier over kunt vertellen is dat hij wou blijven om alles te verkopen, maar dat hij geen tijd had en moest vertrekken (gehoorverslag CGVS, p. 17). Dit zou kunnen betekenen dat hij tot aan zijn vertrek uw winkel heeft opengehouden. Aangezien uw winkel voor problemen zou hebben gezorgd, zou het ook logisch zijn dat u iets meer kunt vertellen over stand van zaken na uw vertrek. Het feit dat uw vader nooit problemen zou hebben gehad met Amjed (H.) (gehoorverslag CGVS, p. 35), ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Indien Amjed (H.) inderdaad 2 keer per 10 dagen naar uw winkel zou zijn gekomen en weg ging zonder te betalen, zou het logisch zijn dat ook uw vader die de winkel nog enkele maanden heeft opengehouden, met hem geconfronteerd werd. Wanneer u hierop wordt gewezen, verklaart u simpelweg dat hij dat kon doen en dat het probleem met u te maken heeft. U voegt daar nog aan toe dat ze wel naar de winkel kwamen om naar u te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 36). Wanneer u echter gevraagd wordt om zeer concreet te vertellen wat er nog allemaal is gebeurd na uw vertrek, valt het op dat uw verklaringen opnieuw zeer beknopt zijn. U slaagt er niet in meer te vertellen dan dat ‘zij naar uw winkel kwamen om naar u te vragen, dat ze dit een paar keer vroegen en dat ze nadien uw vader hebben bedreigd met de bedoeling dat het huis en de winkel met de inhoud voor hen (de militie) zou overblijven’ (gehoorverslag CGVS, p. 36). U houdt het echter bij zeer algemene verklaringen zonder een duidelijk zicht te geven op de situatie na uw vertrek. Ook over de concrete vluchtaanleiding van uw vader blijft u zeer beknopt. Hoewel hij in augustus 2015 op zijn naam een dreigbrief zou hebben ontvangen, verliet hij het land pas in november 2015. U hebt echter geen enkel idee wanneer uw vader problemen begon te krijgen. Het enige wat u hierover kunt zeggen, is dat het voor 16 november 2015 was. U voegt daar nog aan toe dat ‘ze naar hem kwamen en vroegen: waar is Mohammed. Uw vader zei: ik weet het niet, misschien heeft hij het land verlaten.’ Daarom zou uw vader Irak hebben verlaten.

U hebt geen idee hoe vaak dit gebeurde, maar kunt alleen zeggen dat het meerdere keren is gebeurd (gehoorverslag CGVS, p. 12). Uw verklaringen zijn niet alleen beknopt, maar ook alle spontaniteit en doorleefdheid ontbreekt, waardoor er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Dat verzoekers vader de producten van zijn winkel via de telefoon en via tussenpersonen verkocht, kan aan het voorgaande hoegenaamd geen afbreuk doen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde vaststellingen volledig ongemoeid. Deze vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Dit alles klemmt nog des te meer nu in de bestreden beslissing met redenen gemotiveerd wordt:

“Daarbij komt nog dat uw verklaringen over uw ouderlijk huis dat zou zijn overgenomen door sjiieten zeer bedenkelijk zijn. Hoewel u verklaart dat uw vader zijn goede buurman had gevraagd om op het huis te letten tijdens zijn afwezigheid, zou diezelfde buurman uw huis 15 dagen na het vertrek van uw familie hebben overgenomen. Wanneer u gevraagd wordt hoe deze buurman heet, moet u eerst lang nadenken alvorens een antwoord te geven. Wanneer u hierop wordt gewezen, verklaart u dat het maar burens zijn. Nochtans zou het een goede buurman zijn die uw vader al lang kent en in vertrouwen had genomen. Wanneer u gevraagd wordt hoe u weet dat hij het huis heeft overgenomen, verklaart u dat uw buurman eerst de telefoon opnam en zei dat alles in orde was, maar nadien de telefoon niet meer opnam. Hieruit leidt u af dat hij het huis heeft overgenomen (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Verdere aanwijzingen hebt u immers niet. Aan deze verklaringen kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht.”

Verzoekers geloofwaardigheid komt in dit kader nog verder op de helling te staan door zijn verklaringen in het onderhavige verzoekschrift. Heden beweert hij immers dat zijn huis zou zijn opgevorderd tegen de wil van zijn buurman in. Blijkens zijn voormelde verklaringen, beweerde verzoeker eerder nochtans dat het uitgerkend deze buurman was die zijn huis zou hebben overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

De neergelegde documenten zijn geenszins van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Omtrent de documenten in het administratief dossier (map ‘documenten’) wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt:

“De documenten die u neerlegt kunnen niets aan bovenstaande beslissing veranderen. Uw documenten tonen onder andere uw identiteit en herkomst aan, hetgeen hier niet wordt betwist. Toch kunnen er bedenkingen worden gemaakt bij de authenticiteit van uw identiteitskaart. Deze vertoont immers opvallende tekens van vervalsing. Zo is uw identiteitskaart beduidend dunner dan een authentieke Iraakse identiteitskaart. Ook al zou u de randen van de identiteitskaart er niet hebben afgeknipt, toch ontbreken de geplastificeerde randen aan uw identiteitskaart waardoor de identiteitskaart langs alle kanten gemakkelijk open getrokken kan worden. Wat betreft de twee dreigbrieven die u neerlegt, dient er te worden opgemerkt dat deze door om het even wie kunnen zijn geschreven. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat Iraakse documenten gemakkelijk illegaal verkrijgbaar zijn. Deze documenten herstellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten. Gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.”

In tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, dient ten aanzien van de neergelegde documenten niet te worden bewezen dat deze vervalst zijn om hieraan bewijswaarde te ontfangen. Ook omwille van andere redenen dan hun bewezen valsheid kan aan deze documenten bewijswaarde worden ontfangd. In casu volstaan de voormelde vaststellingen om te besluiten dat de door verzoeker neergelegde documenten niet van die aard zijn dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas kunnen herstellen.

De door middel van de aanvullende nota's neergelegde stukken zijn evenmin van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Aan de overlijdensakte kan geen bewijswaarde worden gehecht. Vooreerst wordt deze slechts bijgebracht in de vorm van een makkelijk te manipuleren kleurenkopie. Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) dat er in Irak op bijzonder grote schaal wordt gefraudeerd met zulke documenten en dat deze er eenvoudigweg illegaal en tegen betaling verkregen kunnen worden.

Daarenboven wordt de overlijdensakte niet neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, hetgeen vereist is opdat aan zulk stuk enige bewijswaarde zou kunnen worden gehecht.

Het psychologisch attest werd niet opgesteld door een psychiater doch door een psycholoog. Bovendien blijkt uit dit attest dat verzoeker zich slechts op 8 april 2016, hetzij geruime tijd na het indienen van het onderhavige verzoekschrift tot deze psycholoog heeft gewend. Zijn raadplegen van deze psycholoog lijkt dan ook eerder te zijn ingegeven vanuit het oogmerk om een attest te bekomen met het oog op het gebruik ervan in onderhavige beroepsprocedure dan vanuit daadwerkelijke, ernstige psychische problemen.

Uit het attest kan hoe dan ook niet worden afgeleid dat verzoeker ten tijde van het gehoor bij het CGVS reeds zou hebben gekampt met dermate ernstige psychische problemen dat van hem niet mocht worden verwacht dat hij dit gehoor kon volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen kon afleggen. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond maakte tijdens het gehoor bij het CGVS bovendien enige melding van zulke psychische problemen. Evenmin formuleerde één van beide enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Verder vermeldde geen van beide dat van verzoeker geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na om *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn psychische problemen zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij concreet aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Dit alles klemt nog des te meer daar verzoeker zelfs in zijn verzoekschrift niet de minste melding maakte van eventuele psychische problemen ten tijde van het gehoor bij het CGVS.

In zoverre verzoeker tracht te laten uitschijnen dat het psychologisch attest zou volstaan om zijn problemen aan te tonen, kan verder worden opgemerkt dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde aandoeningen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Verzoeker laat daarnaast nog uitschijnen dat aan hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend op basis van zijn religie als soenniet. Hij wijst in deze op het verhoogde risico dat soennieten in Irak, Bagdad en zijn eigen wijk in deze stad lopen om slachtoffer te worden van bepaalde misbruiken en mensenrechtenschendingen. Waar verzoeker op basis van zowel de informatie in het rechtsplegingsdossier (stuk 12) als de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') kan worden bijgetreden dat soennieten aldaar een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, dient echter te worden opgemerkt dat hij niet aantoonde en dat uit de voorliggende informatie evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat verzoeker, louter ingevolge het gegeven dat hij soenniet is en ingevolge een aanwezigheid in zijn wijk in Bagdad, zou dreigen te worden vervolgd of geïsoleerd. Dat dit niet zo is, blijkt overigens tevens uit het feit dat verzoeker, benevens de hoger ongeloofwaardig bevonden problemen, geen andere ernstige – al dan niet aan zijn profiel als soenniet gelinkte – problemen heeft aangehaald. Integendeel ontkende hij andere problemen te hebben gekend met zijn autoriteiten of medeburgers (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.9.). Daarenboven verklaarde verzoeker bij het CGVS uitdrukkelijk dat hij en zijn familie in hun wijk nooit werden aangesproken op hun soennitische achtergrond (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.12). Verzoeker toont aldus niet aan dat hij louter ingevolge zijn profiel als soenniet problemen zou riskeren bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.9. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de informatie zoals toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt in deze dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden minder gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agenschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het "*Upper Tribunal*" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (*AA (Article 15(c)) Iraq CG*, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.).

Dat de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad op heden nog steeds actueel is blijkt uit de *COI Focus "IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 31 maart 2016 die verweerder neerlegt door middel van een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Waar verzoeker verwijst naar "*recente rechtspraak van de RvV waarin het niet toekennen van subsidiaire bescherming voor personen aan Bagdad wordt bekritiseerd*", kan nog worden opgemerkt dat verzoeker niet preciseert over welk arrest hij het heeft en noch dit arrest, noch de vindplaats ervan bij zijn aanvullende nota voegt. Derhalve is het de Raad onmogelijk om na te gaan over welk arrest verzoeker het heeft, om na te gaan wat in dit arrest gesteld wordt en om na te gaan op welke informatie het gestelde in dit arrest betrekking heeft. Bijgevolg is verzoekers betoog dienaangaande niet dienstig.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.3.9. Verzoeker toont voor het overige niet aan op welke wijze artikel 2 en 3 EVRM *in casu* geschonden zouden zijn. Derhalve wordt de schending van deze artikelen niet dienstig aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS